

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členov senátu JUDr. Petra Dukesa a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **J. E.. P. L., X., H.**, reg. č. X., zast. advokátom JUDr. V. I. proti žalovanému: **S., s. r. o.**, so sídlom **B.**, zast. advokátkou JUDr. Z. H., o **čiastočné zrušenie rozhodcovského rozhodnutia**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu Bratislave č. k. 28 Cb 65/2000 zo dňa 21. 01. 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Bratislave č. k. 28 Cb 65/2000 zo dňa 21. 01. 2010 v časti o zaplatenie 70 800 USD **p o t v r d z u j e** a v časti spolu s 18% úrokom z omeškania od 06. 08. 1996 do zaplatenia **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 28 Cb 65/2000 zo dňa 21. 01. 2010 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 70 800 USD spolu s 18% úrokom z omeškania od 06. 08. 1996 do zaplatenia, náhradu trov konania vo výške 21 051,65 Eur.

V dôvodoch rozhodnutia poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Obo 122/2008, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 28 Cb 65/2000-381 zo dňa 03. 07. 2008. S poukazom na toto uznesenie konštatoval, že v novom konaní bolo prvostupňovému súdu uložené skúmať, či kupujúci včas oznámil predávajúcemu vady dodávky a najmä, či túto vadu kupujúci dôveryhodne preukázal, či dodaním tovaru s preukázanými vadami došlo k porušeniu zmluvy podstatným spôsobom, za ktorých podmienok by mohol kupujúci odstúpiť od zmluvy v rozsahu vadného plnenia podľa ustanovenia § 436 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka s následkom zániku povinnosti zaplatiť kúpnu cenu s tým, že po doplnení dôkazov bude možné rozhodnúť o dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny.

na základe vykonaného dokazovania výsluchom svedkyne B. Ď., ktorá bola v čase 1995 - 1996 konateľkou spoločnosti, kde žalovaný je 90% spoločníkom prvostupňový súd zistil, že žalovaná spoločnosť bola koordinátorom obchodných prípadov medzi dodávateľom a odberateľom a čo sa týka firmy S. Žilina, žalovaný ponúkol spoluprácu v dodávke hydraulických systémov do Indie. Svedkyňa uviedla, že bola podpísaná zmluva s presnými dodacími termínmi, na základe požiadaviek Indie, ktoré S. Žilina nedodržala a až nakoniec dodala 4 sady hydrauliky, na ktorú dodávku po určitom čase prišlo odpoveď od indického zákazníka, že sady sú nekompletné, nefunkčné. Tento fax bol preposlaný do spoločnosti S., s. r. o. Žilina, pani K. za účelom zaujatia stanoviska, k čomu však nedošlo a že následne indický zákazník odmietol zaplatiť. Spoločnosť S., s. r. o. Žilina bola informovaná, že nefunkčné sady si môže prevziať. Na otázku súdu, či žalovaný vypracoval správu o vadách spolu s faxom, svedkyňa uviedla, že ako koordinátor preposlal fax bez toho, aby k tomu pridali nejaký sprievodný list. Vypočutím svedkyne Ing. B. prvostupňový súd zistil, že boli odoslané nejaké sady, vyvezený tovar nebol v danom počte, po dohodnutom termíne a keď sa tovar vyviezol z indickej strany bola doručená reklamácia, že tovar je nefunkčný. Reklamácia bola zaslaná do firmy za účelom zaujatia stanoviska, na ktoré však nebola zaslaná žiadna odpoveď, následkom čoho sa potom muselo hľadať náhradné riešenie prostredníctvom iného dodávateľa a indickému zákazníkovi bola zaslaná nová zásielka. Na otázku súdu aký bol postup reklamácie, svedkyňa uviedla, že vždy prepošlú originál faxovej správy alebo iného podania dodávateľovi, alebo výrobcovi, ktorý zabezpečuje riešenie daného problému. Na otázku súdu či okrem preposlania

faxu bola vypracovaná aj správa, ktorej obsahom bolo oznámenie väd, svedkyňa uviedla, že nie. Na základe takto doplneného dokazovania prvostupňový súd zistil, že priamo vadnú dodávku nereklamoval, ale že prostredníctvom spoločnosti J. S., s. r. o. iba doručoval faxovú správu od zahraničného odberateľa, a že kupujúci vadu dodávky preukazoval na základe správy konečného odberateľa. prvostupňový súd doklad, faxovú správu z č. l. 176 – 178, z ktorej je možné zistiť problematickú komunikáciu medzi sporovými stranami označil za taký, ktorý nepreukazuje tvrdenie o vydanej dodávke 4 hydraulických systémov stabilizácie T-72. Prvostupňový súd dospel k záveru, že podľa týchto dvoch faxových správ nebolo preukázané vadné plnenie zo strany žalobcu ale najmä vychádzajúc z dátumu podania týchto faxov nie je možné priznať kupujúcemu v zmysle ustanovenia § 428 ods. 1 Obchodného zákonníka s prihliadnutím k ich obsahu, že neboli podané predávajúcemu bez zbytočného dokladu, čo kupujúci vady zistil. V zmysle uvedených dôvodov prvostupňový súd označil nárok žalobcu podľa ustanovenia § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka za oprávnený a zaviazal ho žalobcovi zaplatiť spolu s úrokom z omeškania s poukazom na ustanovenie § 269 ods. 1 Obchodného zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozhodnutiu doručenému žalovanému 26. 02. 2010 podal žalovaný v zákonnej lehote, podaním doručeným súdu 15. 03. 2010 odvolanie, v ktorom namieta s poukazom na ustanovenie § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku nepresvedčivé odôvodnenie, nevykonanie ďalších dôkazov. Namieta prečo súd nepovažoval správy žalovaného zo dňa 09. 08. 1996 a 12. 08. 1996, ktoré obsahovali podrobný popis väd dodaného tovaru za dôkaz o oznámení väd predmetného tovaru, namieta, že sa nevysporiadal s argumentmi žalovaného v podaní zo dňa 14. 08. 2009 a s tvrdeniami svedkov na pojednávaní dňa 21. 01. 2010. Podľa žalovaného prvostupňový súd vôbec nezdôvodnil výšku 18% úroku z omeškania a taktiež sa neriadil uznesením odvolacieho súdu a konštatoval, že vadnosť predmetnej dodávky vyplýva aj z toho, že žalovaný musel zabezpečiť konečnému odberateľovi dodanie náhradného tovaru namiesto tovaru dodaného žalobcom, keďže konečný odberateľ v Indii tovar dodaný žalobcom odmietol ako vadný a takýto tovar žalovanému nezaplatil. Žalovaný aby nestratil zákazníka musel zaobstarať náhradnú dodávku od iného predávajúceho spoločnosti D., a. s. T. a to za vyššiu cenu než bola dohodnutá medzi žalobcom a žalovaným, čím vznikla žalovanému škoda, ktorú si uplatnil v rámci rozhodcovského konania

a rozhodcovský súd nárok uznal vykonateľným rozhodnutím dňa 21. 01. 2000 a uložil žalobcovi povinnosť žalovanému škodu zaplatiť. Žalovaný aj s poukazom na toto rozhodnutie odvodzuje skutočnosť, že dodaný tovar bol vadný. Za ďalší nepochybný dôkaz vadnosti žalovaný označil fakt, že žalovaný dodal menšie množstvo tovaru ako bolo dohodnuté v zmluve a neskôr viac ako jednej rok po zmluve dohodnutej lehote. Aj táto skutočnosť podľa žalovaného nasvedčuje v zmysle ustanovenia § 420 Obchodného zákonníka za dodanie tovaru s vadami. Žalovaný sa nestotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, že faxové správy zo dňa 09. 08. 1996 nespĺňajú základné požiadavky na oznámenie väd tovaru a namieta, že zmluva a ani Obchodný zákonník nepredpisujú ako majú byť vady oznámené. Podľa žalovaného muselo byť z týchto reklamácií zo dňa 09. 08. 1996 a 12. 08. 1996 žalobcovi zrejmé o aké vady ide a ktorej konkrétnej dodávky sa reklamované vady týkajú. S poukazom na výpoveď svedkýň uviedol, že išlo o bežné vybavovanie reklamácií. Žalovaný zároveň namietal, že prvostupňový súd sa nezaoberal s otázkou odstúpenia žalovaného od zmluvy, keďže nesplnenie základných povinností žalobcu / predávajúceho / uskutočniť výber medzi nárokmi v prípade uplatňovaných väd predmetného tovaru odstrániť reklamované vady bez zbytočného odkladu je potrebné považovať za porušenie zmluvy, ktoré jednoznačne zakladá nárok kupujúceho / žalovaného / od zmluvy odstúpiť. Žalovaný odstúpil od zmluvy, preto je nárok žalobcu nedôvodný.

Žalovaný namietal aj odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia v časti výroku z omeškania, nakoľko vôbec nie je zrejmé, na základe čoho prvostupňová súd dospel k záveru, že zákonná výška úroku z omeškania je 18%. S poukazom na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v čase platného a účinného v čase splatnosti uplatneného nároku 05. 08. 1996 a ustanovenia § 502 Obchodného zákonníka konštatoval, že ak je dlžník v omeškaní je povinný platiť obvyklé úroky z omeškania a ak nie sú úroky určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované na úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. V danom prípade výška úrokov nebola zmluvnými stranami dohodnutá, žalovaný nemal sídlo na území Slovenskej republiky a súd mal zisťovať výšku úrokov z omeškania použitím informácií obvyklých úrokov požadovaných za úvery, ktoré poskytovali banky v mieste sídla žalovaného teda Singapore. Podľa informácie žalovaného bola výška úrokov v čase uzavretia zmluvy v Singapore 6,26%, t. j. zákonná výška úroku mala byť 7,26% a nie 18% . Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, že nárok žalobcu zamietne a žalobcu zaviazá žalovanému nahradiť trovy právneho zastúpenia.

K odvolaniu žalovaného zaujal stanovisko žalobca podaním doručeným súdu 12. 04. 2010, v ktorom označil odvolanie za účelové a nedôvodné. Za zarážajúce označil, že žalovaný tovar prevzal a po takmer 14 rokoch tovar nezaplatil. navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je právne nedôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je právo na zaplatenie kúpnej ceny za dodávku štyroch hydraulických sád vo výške 70 800 USD s úrokom z omeškania od 06. 08. 1996 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania nie je sporné, že žalobca ako predávajúci žalovanému ako kupujúcemu tovar, ktorého zaplatenie je predmetom sporu dodal. Sporné nie je ani, že žalobca so žalovaným mal uzatvorenú kúpnu zmluvu MAS/MN/4789/4289/3698 zo dňa 23. 05. 1996, na základe ktorej sa predávajúci žalobca zaviazal dodať žalovanému – kupujúcemu 15 sád hydraulického systému stabilizácie T-72 v cene 17 700 USD za jednu sadu. Fakt, že žalobca tovar dodal a žalovaný tovar nezaplatil sporný nie je. Podľa žalovaného z prvostupňového rozhodnutia nie je zrejmé s akými úvahami sa konajúci súd riadil, nie je zrejmé prečo nevykonal navrhované dôkazy a odôvodnenie rozhodnutia nie je presvedčivé. Odvolací súd sa s týmto názorom žalovaného nestotožnil. Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom považuje za riadne zdôvodnené, presvedčivé a vydané na základe riadne vykonaného dokazovania.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania žalovaného je či z dôvodu podľa neho riadnej reklamácie platne odstúpil od kúpnej zmluvy a nevznikla mu povinnosť za dodaný tovar zaplatiť. Z predložených dôkazov ako aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je sporné, že žalobca dodal po termíne dohodnutom v kúpnej zmluve 4 sady hydrauliky, ktoré indický zákazník, pre ktorého žalovaný tovar dodaný od žalobcu odobral, označil za nekompletný a nefunkčný. Žalovaný žiadnym dokladom nepreukázal, že tovar dodaný žalobcom u neho riadne reklamoval. Aj zo svedeckých výpovedí pracovníčok žalovaného nevyplývalo, že žalovaný tovar dodaný žalobcom riadne reklamoval, čo vyplývalo aj z výpovede svedkyne, ktorá potvrdila, že nebola vypracovaná ohľadne reklamácie žalovaným žiadna správa, ale, že došlo iba k preposlaniu faxovej správy

od indického zákazníka. odvolací súd sa na základe takto posúdeného skutkového stavu stotožnil s vyjadreným právnym názorom v napadnutom rozhodnutí, že žalovaný žiadnym hodnoverným dôkazom nepreukázal, že dodaný tovar, ktorého zaplataenie je predmetom sporu, riadne reklamoval. Faxové správy zo dňa 09. 08. 1996 a 12. 08. 1996, na ktoré žalovaný v jeho odvolaní poukazuje odvolací súd nepovažuje za riadne reklamácie vykonané v súlade s Obchodným zákonníkom a dohodnutými podmienkami v zmluve, tak ako konštatoval prvostupňový súd. z ustanovenia § 428 Obchodného zákonníka jednoznačne vyplýva, že právo kupujúceho z väd tovaru sa nemôže priznať v súdnom konaní ak kupujúci nepodá správu predávajúcemu o vadách bez zbytočného odkladu. Za takúto správu o vadách tovaru bez zbytočného odkladu v súlade s citovaným ustanovením Obchodného zákonníka sa nedá považovať preposlanie faxovej správy odberateľa žalovaného. Dôvody uvádzané v odvolaní, že formu a spôsob reklamácie oznámenia väd tovaru Občiansky zákonník nepredpisuje, z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky označil za právne irelevantné. Z vykonaného dokazovania je jednoznačné, že žalovaný nevykonal u jeho dodávateľa – žalobcu žiadnu reklamáciu, iba preposlal faxou správu jeho odberateľa, ktoré preposlanie faxovej správy sa nedá považovať za reklamáciu väd tovaru v zmysle ustanovenia § 428 Obchodného zákonníka. Tým, že žalovaný nepreukázal, že dodaný tovar žalobcom riadne reklamoval, nemohol ani riadne odstúpiť od kúpnej zmluvy. Žalobca tovar, ktorého zaplataenie v súdnom konaní uplatňuje dodal a povinnosťou kupujúceho je za dodaný tovar zaplatiť. Na tejto skutočnosti nemení ani jeho tvrdenie, že práve z dôvodu vadnosti tohto tovaru musel zabezpečiť iný tovar za vyššiu cenu a na jeho náklady. Bolo vecou žalovaného pokiaľ mu bol dodaný tovar, aby tento riadne reklamoval a preukázal vadnosť tovaru, na základe čoho by mohol v súlade so zákonom platne od kúpnej zmluvy odstúpiť. Pokiaľ tak neurobil a ako tvrdí vznikla mu škoda, tento fakt nezakladá dôvod, pre ktorý by nemal dodaný tovar zaplatiť.

Sporné nie je ani, že žalovaný sa dostal s platením za dodaný tovar do omeškania a teda žalobcovi vznikol nárok úrok z omeškania. z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že prvostupňový súd priznal úrok vo výške 18% bez akéhokoľvek zdôvodnenia, na základe čoho k tomuto percentu úroku z omeškania došiel. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom žalovaného vyjadreného v odvolaní, že v tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný, a preto ho podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil

prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe takto posúdeného právneho stavu prvostupňové rozhodnutie v časti istiny 70 800 USD označil za vydané v súlade so zákonom a ako vecne správne ho podľa ustanovenia § 219 O. s. p. potvrdil.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 26. mája 2011

JUDr. Jana Zemaniková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková